

مادرانه

فرزانه برومند

سرشناسه	:	برومند، فرزانه، ۱۳۵۵ -
عنوان و نام پدیدآور	:	مادرانه / فرزانه برومند.
مشخصات نشر	:	تهران: رستایش مبین، ۱۳۹۵.
مشخصات ظاهری	:	۵۶ ص.
شابک	:	۹۷۸-۶۰۰-۹۴۵۴۹-۳-۸
ورژینیت فهرست نویسی	:	فیفا
موضوع	:	شعر فارسی -- قرن ۱۴
موضوع	:	۲۰th century -- Persian poetry
رده بنیاد کنگره	:	PIR ۷۹۶۳ / ۸۸۸ م ۱۳۹۵
رده بندی دیسی	:	۸۱۶۲ / ۶۲
ماره کتابشناسی ملی	:	۳۲۸۵۹۱۳

مادرانه

شاعر: فرزانه برومند

ناشر: انتشارات رستایش مبین
لیتوگرافی، چاپ، صحافی: چاپ صادق
طراحی جلد: محمد محمد دوست

نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۵ / شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه
شابک: ۹۷۸ - ۶۰۰ - ۹۴۵۴۹ - ۳ - ۸

فهرست

۷	 مقدمه
۱۱	 گفتگو
۱۳	 نیمه دیگر
۱۴	 نور دیده
۱۵	 بعد از تو
۱۶	 جان هسان
۱۷	 بعد از این
۱۹	 عشق تو
۲۰	 قداست
۲۱	 دردانه من
۲۲	 یاد مادر
۲۳	 در فکر تو
۲۴	 هجرت مادر
۲۵	 چه نویسم...؟
۲۷	 بانوی مهر
۲۸	 بی تو
۲۹	 ای خدا
۳۰	 اقدس
۳۱	 شمع وجود

- ۳۲ زیارت
- ۳۳ خلقت زن
- ۳۴ فراق
- ۳۵ بمن با من
- ۳۶ ماندگار
- ۳۷ به یاد تو
- ۳۸ شکوه من
- ۳۹ گل
- ۴۰ خواب
- ۴۱ با تو
- ۴۲ هجرت
- ۴۴ ای داد
- ۴۵ نور امید
- ۴۶ ماه بی تشون
- ۴۹ مادر
- ۵۰ بهترین
- ۵۱ گلزار خلقت
- ۵۲ جاودانه
- ۵۳ قبله حاجات
- ۵۴ فاتح دل‌ها
- ۵۵ تو را سفر به سلامت

به نام خداوند قلم -

مقدمه

مادر ای شکوه آفرینش، ای عظمت عشق، پس از خدای یگانه می‌ستایمت. مادر ای مهربانترین! - تنگ‌ترینم. چه شعرها که به عشق تو سرودم و نشیدی! چرا نشیدی که برایم به سرودم؟! دلم تنگ است و بی‌قرار آغوش گرم تو هستم ای خورشید بی‌غروب.

چند گاهی بی‌تو گذشت و ناباورم هنوز. کجایی که دلمگ لحظه‌های با تو بودم بیا؛ که خیره به جای خالی تو مانده‌ام هنوز.

ای مهر، ای عشق، امن و امید من تو بودی و رفتی کجایی هستم هنوز چشم به راهت که بیایی و تو را سخت در آغوش بگیرم و هزاران هزار بوسه نثار بکنم. ای همه معنای قداست چه صبورانه مرا راه نمودی گل‌نازم.

مادر ای سبزترین بهار که خزانست رسید و در برابر چشمم خزان
شدی آرام باش و بدان ای گل زیبا که تا ابد از عمق جان و دلم دوست
دارمت؛ به خدا می سپارمت.

مادر ای ترنم عشق به تو محتاج‌ترینم و دیگر شکیب نیست. ای سفر
کرده به حق، روشنی چشم و دلم، وجود مقدس است. نام تو اقدس
است. بیشتر ریز ای دوست. تو را دوست دارمت.

دلم از فراق به لب‌ها هجرت بگرفت
تا در جدی که مرا شیون و وحشت بگرفت
سوگ مادر که مرا رنج سرون بود عذاب

بنده را خواب و غم و راحت و طاقت بگرفت
آری شعر، شعر مادر است. مادری فداکار و مهربان، مادری گرانقدر و
بزرگوار. شعری که از عمق جان و دل سرود، شاد و امید است که هر
خواننده‌ای از خواندن آن متحول شود. مجموعه «ساز کوک زمانه» اولین
مجموعه شعریم است که به چاپ دوم رسید و چندین سال پس از آن اقدام
به چاپ و نشر مجموعه دیگری با عنوان «آوای شعر» که کلیه‌ی آن از
اشعار کتاب اول و تعدادی از اشعار جدید بود، نمودم و اینک در مرحله
سوم شعریم مجموعه‌ای است با عنوان «مادرانه» که تنها به یاد مادر
عزیزم مرحومه مغفوره بزرگزاده حاجیه خانم اقدس برومند و وصف
خصال و فداکاری‌های ایشان سروده‌ام. امیدوارم همه عزیزان با خواندن
این مجموعه برای آن عزیز فاتحه‌ای قرائت نمایند.

در این مرحله بنده حقیر از هدایتگر درونی‌ام که استعداد سرودن

چنین اشعاری را به من ارزانی داشت شاکرم؛ سپس از مادر عزیز سفر کرده‌ام و پدر فرزانه و بزرگوaram که جهت رشد و بالندگی من متحمل زحمات و صبوری‌های بسیار گشته‌اند و آموزگاران زندگی و مشوقان خوبی در جهت قدم نهادن به عرصه شعر و ادب و هنر برای بنده حقیر بوده‌اند متشکرم. یاد پرشکوه مادرم را بر ضمیر جانم حک نموده و بر دهان‌های پُر مهر پدرم هزاران هزار بوسه می‌زنم و جای آن دارد که مراتب درود و سپاس خود را به خواهران عزیزم رویا، کتایون، سالومه، فروغ و مسران محترمشان آقایان دکتر احمدعلی هرمز، دکتر سید سعید احمدی و دکتر سید مجتبی سجادی که همواره مرا در چاپ و نشر این کتاب یاری فرموده‌اند تقدیم دارم.

فرزانه برومند

فروردین ۱۳۹۵